

Програм неге и васпитања од шест месеци до три године

У складу са концепцијом од које полазимо, а опет у жељи да успоставимо континуитет у односу на старије групе, уверени у холистички развој детета (без негирања различитих аспеката развоја и потребе за повременим појединачним усмеравањем на поједине аспекте), нудимо поглед на овај узраст који одговара нашем погледу на децу као компетентна бића.

Окружење које смо припремили за овај узраст личи на кућно, топло и пријатно, сигурно и подстичуће, што деци на овом узрасту много више одговара. То је оно што ипак не сме дозволити релативизацију рада са овим узрастом, или пак усмереност на развојне стадијуме и на њима засноване инструменте за праћење развоја. Програмом полазимо од дубоког уверења у капацитете и компетенције деце од рођења да комуницирају, да граде слику о себи и другима, и оно што је супериорност овог узраста у односу на све касније – искрено нам верују .

Полазећи од идеје о стотину језика детета, сматрамо да, чак и ако дете не говори- оно комуницира, од првих минута након рођења, баш зато што нам верује. Достигнућа неуро науке о развоју мозга и синапси унутар мозга, управо на овом узрасту, потврђују наше уверење у неопходност разумевања детета и његове комуникације. Самим тим, окосница програма који градимо за децу овог узраста, управо је грађење односа и топле подржавајуће климе. Много значајније од великог броја активности које бисмо могли да организујемо за децу овог узраста у правцу развоја интелектуалних вештина, сматрамо развој добробити у програму и на добробити заснованих питања које дете само покушава да одгонетне : Ко сам ја, коме могу да верујем, шта је могуће и шта се цени, да ли је ово сигурно место, да ли ће моје потребе бити испуњене, да ли адекватно комуницирам, да ли ће моја осећања бити прихваћена, да ли шаљем поруку... Ова питања чине базу тема за развој нашег програма. Приликом операционализације и конкретизације дневних активности у овој групи , приликом сваке размене између одраслог и детета и деце међусобно (нега, исхрана, спавање , игра, моторичке вежбе, музичке активности,

сензорно-перцептивне активности...) помажемо управо одговарању на ова питања. Поред ових, деца на овом узрасту као јако битна виде и питања која се управо тичу њихове аутономије, сепарације, контроле над акцијама, као и релевантности околних дешавања у односу на њихове потребе. Приликом адаптације детета, детету и родитељу се даје време да у нашем окружењу бораве постепено, са другом децом и одраслима, како би дете стекло поверење у нас, али и у свог родитеља и лакше себи одговорило на питање : Ако се одвојимо, да ли си и даље ту за мене. Практичари помажу деци у изградњи идентитета, уз константан осећај припадности.

Специфичност овог узраста је такође и да деца на овом узрасту, најпре уче кроз игру. Деца у свом периоду најбујнијег развоја имају највећи капацитет флексибилности, а игра управо представља капацитет флексибилности у дејству. У складу са тим, активности, окружење, садржаји и материјали које одрасли стварају, креирани су тако да делују подстичуће и провокативно на деčји развој, на развој њихових способности, имагинације и креативности. Простор је уређен тако да одаје осећај сигурности за пузање, проходавање и развој крупне моторике, у центрима интересовања деца манипулишу са различитим материјалима који подстичу њихов сензорни и перцептивни развој, развој језичких, ликовних и музичких способности, док је у дворишту установе омогућено манипулисање различитим природним материјалима, упознавање базичних закона природе и већ на овом узрасту поштовање истих.

Лорис Малагуци је одавно рекао да је бити у заједници за децу јако привилегована ситуација. Практичари већ на овом узрасту, пажљиво пратећи свако дете и начине на које ступа у социјалне интеракције, активности организују тако да су деца природно упућена једна на друге унутар групе, али и са старијом децом, да сарађују, помажу једни другима, граде осећај заједништва, и природне потребе за другима, што даље помаже развијање односа и сазнања о другима, о околини и начинима деловања на њу.

Документовање на овом узрасту усмеравамо у правцу колажног праћења развоја детета. У документовању се користе фотографије, радови детета, видео записи, наративне и анегдотске белешке, које рефлектују развој и раст сваког детета и чине базу за даљи рад, али и сарадњу са родитељима. Практичари нуде деци материјале, прате начине на који дете на њих реагује, за шта их све употребљава, како реагује на светло, звук, текстуре,

друге око себе, како истражује свет око себе. Све ово чини основу за праћење сваког детета, али и вредновање сопствених активности и даљи развој.

VrticaDuga.rs